

Motivačný list

Celý svoj sudcovský život som pracovala v pozícii radového sudcu. Pomery v justícii na sklonku mojej sudcovskej kariéry sa však vyvinuli tak, že som sa rozhodla uchádzať o post predsedu súdu a to z týchto dôvodov:

Počas celého môjho pôsobenia v justícii som pracovala v občianskoprávnej agende a vo veciach, v ktorých som rozhodovala, som nevidela „veci“, ale ľudí, o osudoch ktorých vlastne sudca „v právnej veci“ rozhoduje. Práve preto som nikdy nedokázala pôsobiť ako sudca zavretý v kancelárii s klapkami na očiach a na ušiach, ale snažila som sa byť v kontakte s ľuďmi, počúvať ich a komunikovať s nimi. To mi zostalo doposiaľ a výrazne mi to pomáhalo aj v prístupe k účastníkom konania a aj pri cibrení môjho „citu pre spravodlivosť“.

Až po r. 1989 som na základe intenzívnejšieho vzdelávania vlastne pochopila, že mi je bližší prirodzenoprávny prístup k výkladu práva, ktorý som si postupne prehľbovala a to nielen v rámci rezortného vzdelávania, ale aj účasťou na konferenciách mimovládnych organizácií, s ktorými som aj inak spolupracovala. Zároveň som ako členka organizačného výboru Združenia sudcov Slovenska (ZSS) pôsobila pri formulovaní základných princípov postavenia súdnictva a legislatívnych úprav týkajúcich sa správy súdnictva a postavenia sudcov; ako členka Národnej asociácie sudkýň Slovenska (NASS) som sa aktívne podieľala na legislatíve týkajúcej sa ochrany obetí domáceho násillia; okrem toho som pôsobila v pracovnej komisii, ktorá pripravovala bodové hodnotenie sudcov, publikovala som v časopise ZSS Justin a v Justičnej revue a podieľala som sa na legislatívnej príprave statusových zákonov a procesných predpisov. To všetko pri plnom pracovnom výkone radového sudcu.

Boli sme presvedčení, že sa vybudovali slušné základy pre rozvoj súdnictva na demokratických princípoch. Postupne sme si však viacerí uvedomovali, že po inštitucionálnom zakotvení sudcovskej samosprávy a správy súdnictva sa sudcovia vlastne odovzdali do rúk „svojich“ súdnych funkcionárov, uspokojili sa s dosiahnutým stavom a už sa nesnažili o jeho vylepšenie tak, aby bol nielen deklarovaný, ale aj skutočne naplňaný základný princíp, k zabezpečeniu ktorého tie zmeny vlastne mali slúžiť – nezávislosť súdnictva a nezávislosť a nestrannosť sudcov. To viedlo k deformáciám, ktoré znamenali, že formálne sa síce dalo povedať, že všetko je „v súlade so zákonom“, ale v skutočnosti boli tieto zmeny zo strany niektorých súdnych funkcionárov vlastne zneužit. V rezorte spravodlivosti nevládla spravodlivosť, ale manipulácia, osobné záujmy, falošná solidarita, zvýhodňovanie „svojich“, ochrana a odmeňovanie

poslušných, trestanie neposlušných ... , čo vlastne znamená vnútornú korupciu a medzi sudcami to navodilo atmosféru strachu, neochoty vyjadriť svoj názor, uzavretosti. Rozbehli sa zvláštne disciplinárne konania a dospeli sme do štádia, keď bolo potrebné chrániť nezávislosť sudcov pred súdnou mocou. Aby bolo možné problémy riešiť, bolo ich nutné pomenovať. To, ako funguje súdnictvo, však nie je len súkromná vec sudcov, ale je to vec verejná. A pretože ZSS ako stavovská organizácia sudcov sa už správala ako odborová organizácia a nebola schopná zvnútra reagovať na tieto negatívne javy, o pomeroch v justícii sme začali verejne hovoriť a predkladať návrhy na ich konkrétne riešenie prostredníctvom sudcovskej iniciatívy „Za otvorenú justíciu“.

V záujme toho, aby sa problémy pomenovali aj v Súdnej rade, kde by ich bolo možné aj riešiť, súhlasila som, aby ma vláda vymenovala za členku Súdnej rady a v tomto orgáne sa snažím aktívne pôsobiť pri presadzovaní myšlienok a princípov dôležitých pre nezávislý výkon súdnictva. Aj v tejto pozícii som si však uvedomila, že najúčinnější spôsob, ako tieto myšlienky a princípy šíriť medzi sudcov a realizovať ich v praxi, je pôsobiť v pozícii predsedu súdu.

A prečo sa uchádzam práve o post predsedu Okresného súdu v Banskej Bystrici, keď pôsobím na Krajskom súde v Košiciach, v obvode ktorého sú tiež vypísané výberové konania? Je to dané tým, že z Banskej Bystrice do Košíc som bola v r. 2000 preložená v súvislosti s nasledovaním manžela JUDr. Juraja Babjaka, ktorý sa stal sudcom Ústavného súdu v Košiciach; po ukončení tohto pôsobenia v r. 2007 sa manžel vrátil na svoje pôvodné miesto sudcu na Krajskom súde v Banskej Bystrici a Súdna rada nevyhovela jeho žiadosti o preloženie na Krajský súd v Košiciach. Takže pôsobíme každý v inom kraji, čo je pre rodinný život dosť náročné.

Na čo najmä by som sa vo funkcii predsedu okresného súdu zamerala :

- dodržiavať rovnaký prístup k sudcom a všetkým zamestnancom (vyvážený rozvrh práce, dôsledné sledovanie a pravidelné objektívne vyhodnocovanie zaťaženia a výkonnosti, vytváranie rovnakých pracovných podmienok na čo najvyššej úrovni pre všetkých, vyvodzovanie disciplinárnej zodpovednosti bez rozdielu ...)
- vytvárať podmienky pre dôsledné využívanie súdneho manažmentu v záujme plynulého vybavovania všetkých druhov súdnej agendy
- pravidelne informovať sudcov a zamestnancov o všetkých dôležitých záležitostiach týkajúcich sa rezortu, súdu a jednotlivých súdnych oddelení a povzbudzovať ich k aktívnej účasti na riešení problémov súdu

- viesť sudcov k tomu, aby si uvedomovali zodpovednosť za výkon súdnictva ako celok t.j. aby kontrolovali činnosť orgánov správy súdnictva (súdnej rady, sudcovskej rady a vedenia súdu), dbali na dodržiavanie sudcovskej etiky, reagovali na negatívne javy, ktoré znižujú dôveryhodnosť súdnictva, dožadovali sa ich nápravy a sami sa na nej v rámci svojho pôsobenia podieľali
- podporovať čo najširšie sústavné vzdelávanie sudcov aj odborného aparátu
- dbať o to, aby činnosť jednotlivých kolégií napomáhala zvyšovať kvalitu rozhodovania (rozbor problematických vecí, podnety na zjednocovanie, spolupráca s kolégiami iných súdov atď.)
- vytvoriť si priestor pre komunikáciu s občanmi („deň otvorených dverí“), umožniť verejnosti čo najširšiu informovanosť a účasť na kontrole súdnictva, z prejednávania sťažností a podnetov občanov vyvodzovať opatrenia nielen individuálne, ale aj všeobecné
- pre oddelenie, ktoré bude vybavovať agendu rodinného práva („rodinný súd“) umožniť výmenu skúseností z pôsobenia rodinných súdov na medzinárodnej úrovni a vytvárať podmienky pre ich využitie v záujme rýchleho a kvalitného rozhodovania zverených vecí.

V Košiciach, dňa 26.6.2011

 JUDr. Ľudmila Babjaková